

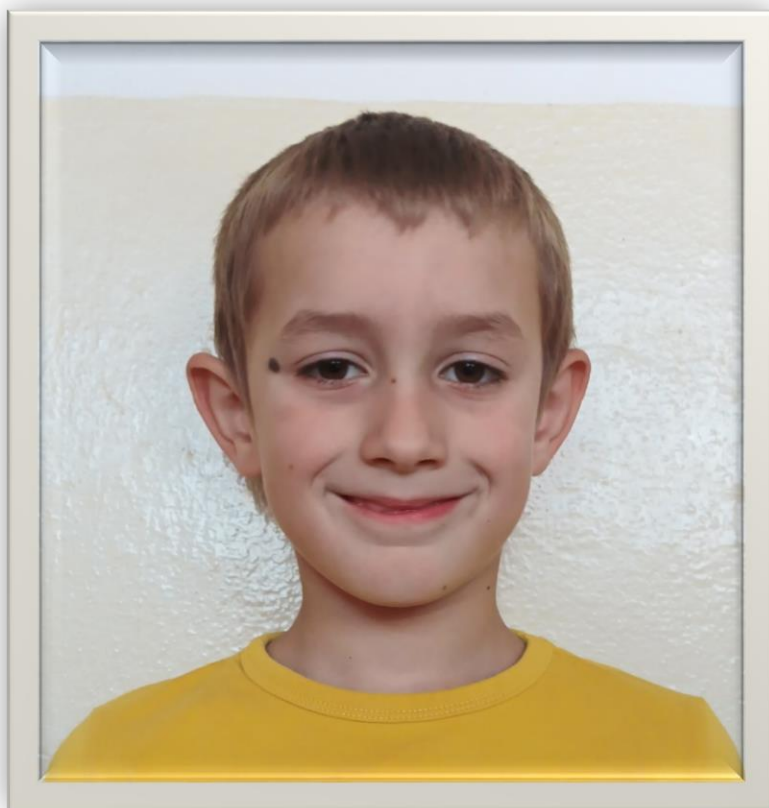
ZÁKLADNÁ ŠKOLA
S MATERSKOU ŠKOLOU
M A R G E C A N Y

POD NAŠOU LAVICOU

1. číslo – školský rok

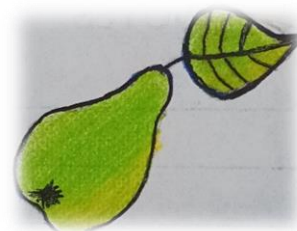
2022/2023

Filip Glovčík, I.A, najmladší ilustrátor:

V dnešnom čísle:

- ilustrácie prváka Filipa Glovčíka
- literárne prvotiny Valentíny Wallovej
- zážitky z prázdnin našich žiakov
- komikové príbehy

Ilustrácia: Viki Vaščáková, VII.A

Ilustrácia: Sára Rinogošová, VI.A

Bude vás zaujímať...

S novým školským rokom prichádza aj nové číslo nášho školského časopisu. Niektoré rubriky majú svoje pokračovanie, napr. najsilnejšia sekcia Z vlastnej dielne tradične ponúka rôzne príbehy aj na pokračovanie. Niektoré rubriky tentoraz nenašli prispievateľov – v tomto čísle nikto nevarí☹. Pokračujeme v Odporúčaniach pre cestovateľov a Biologickom kútiku. No a zážitkov z prázdnin bolo toľko, že ich budeme uverejňovať na pokračovanie...

Redakčná rada tiež zmenila svoje zloženie. K najmladším členom patrí v tomto školskom roku Filip Glovčík z I.A, ktorý sa rozhodol prispievať do časopisu svojimi ilustráciami. Básnické nadanie v sebe objavuje poetka Valentína Wallová z V.B. Služobne aj reálne najstaršou prispievateľkou v tomto roku je deviatačka Sára Kleinová.

Čo o sebe prezradili:

Filip: *Mám rád matematiku. Moje najobľúbenejšie jedlo sú halušky. Nemám rád telesnú☹. Mám kocúra, ktorý sa volá Čiko .*

Valentína: *Oblúbené zviera je mačka. Najradšej tancujem a maľujem. Bavi ma aj varenie. Moje obľúbené farby sú zelená, modrá a fialová. Bavi ma počúvať speváčku Eva Max.*

Ilustrácia: Valentína Wallová, V.B

Sára: *Neprejde deň, aby som sa nezasmiala. Mám rada zvieratá, rada hrávam basketbal. Najradšej mám chvíle strávené s rodinou a kamarátmi, pretože byť v spoločnosti niekoho, kto vás ma rád, je super pocit. A keďže som deviatačka, môžem povedať, že všetky dni v našej škole boli úžasné. Či som zažívala detské hádky s kamarátkami, nad ktorými sa dnes už smežeme, či už to bol smútok z päťky alebo radosť z jednotky, taký kolektív, v akom som sa dennodenne učila nové veci, už nenájdem. V budúcnosti by som sa rada chcela stať psychologičkou, ako plán B ☺ by som chcela byť učiteľkou.*

P.S. Aj tvoj príspevok môže byť školskom časopise. Napíš alebo pošli na:

casopismargecany@gmail.com

Naši učítelia, ako ich nepoznáte

Dnes stoja za katedrou a snažia sa do našich hláv dostať čo najviac vedomostí. Boli však časy, kedy aj naši učítelia boli žiakmi, aj oni prežívali stresy pred písomkou, robili si domáce úlohy a odpovedali pred tabuľou. Prezradíme vám o nich, čo ste zrejme netušili.

Erika Šimová

✚ Aké bolo Vaše detstvo?

Moje detstvo bolo naozaj krásne. Plné lásky, radosti a spokojnosti. Veľmi rada a často naň spomínam. Vyrastala som v dome, ktorý bol posledný na slepej ulici. Mala som množstvo susedov a kamarátov, s ktorými sme sa hrali vonku až do tmy. Pamätám sa, že sa stávalo aj to, že si po každého prišli rodičia, lebo sme akosi pozabudli ísť domov.

✚ Chodili ste do školy rada?

Áno. Veľmi rada som chodila do školy. Najviac som milovala prestávky. Ale hlavne som sa tešila na spolužiakov a na rôzne krúžky, ktoré sme po škole mali.

✚ Ktorý bol Váš najobľúbenejší predmet a prečo?

Môj prvý obľúbený predmet bola matematika. Bolo to, samozrejme, len na prvom stupni. Každým vyšším ročníkom radosť z tohto predmetu upadala ☺. Neskôr na druhom stupni som milovala biológiu. Zbožňovala som prácu

Z archívu E. Šimovej

s mikroskopom. A naozaj ma zaujímalo všetko, čo sme sa na tomto predmete učili. Rada som sa učila či o rastlinkách, či o ľudskom tele. Fascinovalo ma to.

Akí boli Vaši učitelia a ktorého ste mali najradšej?

Z archívu E. Šimovej

Moji učitelia boli fantastickí. Keďže som mala rada biológiu, mojim obľúbeným učiteľom bol práve pán učiteľ biológie. Mal mnoho zaujímavých a často vtipných poznatkov. A práve kvôli tomu som si mnoho vecí aj zapamätala. On bol prvý učiteľ, ktorý mi dal päťku. Hneď na prvej hodine ma vyvolal odpovedať. Nevedela som. Dostala som päťku. Dodnes si pamätám otázku: Čo je fotosyntéza? Keď sa ma dnes opýtate túto otázku, aj o polnoci vám poviem presnú definíciu tejto poučky. Po tomto zážitku som

sa na každú hodinu biológie pripravovala, a tak sa mi to zapáčilo a zaujalo. Týmto zážitkom sa biológia stala mojím naj-predmetom.

Aké známky dominovali vo Vašej žiackej knižke?

Moje známky boli rôzne, no nebola som zlý žiak ani študent.

Aké sú Vaše záľuby?

Na základnej a na strednej škole to bol volejbal. Veľmi ma bavil. Teraz preferujem prechádzky do prírody s mojou rodinou. Niekedy idem na prechádzku aj sama. Je to super.

Chceli ste byť učiteľkou už od mala alebo ste mali nejaký iný sen?

Najprv som chcela byť doktorkou. Stále som sa hrala na pani doktorku. Ale tiež som sa hrala na pani učiteľku. A teraz pracujem v tomto odvetví. Je to síce iné ako učiť doma plyšové hračky, no je to krásne povolanie.

✚ Na ktorých školách ste učili predtým?

Neučila som predtým na žiadnej škole. Toto je moje prvé zamestnanie v školstve ako vychovávateľka. Páči sa mi to 😊.

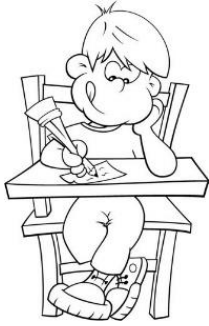
✚ Ste rada, že ste sa rozhodli pre toto povolanie? Ak áno, prečo?

Áno. Som veľmi rada, že som sa dostala k tomuto povolaniu. A hlavne som rada, že je to na tejto škole.

Ďakujeme za rozhovor.

Z archívu E. Šimovej

Z vlastnej dielne...

Šikovní autori napísali, nakreslili, odfotili:

Dorotea Pjataková: Horský hrdina (pokračovanie)

5. Krásna odmena

„Urobíme si výlet,“ vyhlásila jedného dňa pani Pitargelová.

Tak sa stalo, že šli do Tatier. Šteňatá ešte nikdy nevideli hory, horské potoky, ba ani inovat', ktorá sa držala na stebľách trávy. Blesk sa veselo preháňal a jedol z trávy námrazu.

„Hm, je to studené a bez chuti,“ skonštatoval chuť inovati. Potom podišli všetky šteňatá ku rieke. Beny vošiel ako najväčší zo súrodencov do vody.

„Á, je ľadová! Moje labky!“

„Ach ty nezbedník, pod' sem!“ zavolala Džena Benyho k sebe a zohrievala ho. Grofína mala šancu dokázať, že aj keď je dievča, dokáže veľa.

„Ha, ja vojdem a ako prvá budem plávať!“ pyšne zvolala.

„ZZZiiimmááá!!!“

„Ach ty malá, pod' sem!“ Azor zobral Grofínu ku sebe a začal ju zohrievať. Rex váhal. Ale chcel ukázať, že je silnejší ako Ben, ktorý o sebe vraví, že je najsilnejší. A tak skočil do vody tiež...

„ÁAAAA!“

„Pod' sem, ja ťa zohrejem,“ Edmund začal zohrievať Rexa, aby neprechladol. Blesk sa zahľadel do koryta rieky a už, už chcel skočiť, keď...

„Pomóc!“

Zrazu boli všade dookola ľudia oblečení do zvláštnych skafandrov a šteňatám poletovali nad hlavami vrtuľníky.

„Pomóc!“

Blesk videl zmätených pánov a pochopil, o čo sa jedná. Zaostril zastríhaním uší a keď počul ďalšie „Pomôc!“, vydal sa za hlasom. Na rázcestí sa zháčil a rozmýšľal, ktorou cestou má ísť. Vtom zbadal ružovú vestu a ruku dievčaťa. Pribehol k nej a chytil ju za rukáv. S veľkou námahou ju vytiahol a celou silou zavyl na znak, že ju našiel. Záchranári ich po chvíli našli a ošetrili dievčaťu nohu. Blesk pri nej ležal a nechal sa hladkať.

Keď sa večer vrátili domov, od únavy zaspali aj bez večere. Ráno zazvonil zvonček. Pani Pitargelová otvorila dvere. Vonku ležal balík, na ktorom bolo napísané: *Pre malého záchranára Bleska.*

„Blesk!“ zvolala pani Pitargelová.

Pes hneď pribehol. Pani Pitargelová mu nasadila medailu. Blesk bol prekvapený. Rex a Ben mu závideli, ale potom boli šťastní a tešili sa s ním.

Ilustrácia: Dorotea Pjataková, VII.A

6. Prvá misia

Jeseň vystriedala zima a popadané listy vystriedal prvý sneh. Šteňatá prekvapene kráčali po snehu a pani Pitargelová šla vybrať poštu. Prišiel telegram od záchranára z hôr.

Milá pani Pitargelová. Chceli by sme Vás poprosiť o Vášho psíka Bleska. V zimnej sezóne je veľa zranených a stratených. Potrebujeme spoľahlivého partnera. Záchranári z Tatier.

Pani Pitargelová zahľadene rozmýšľala. Nakoniec napísala záchranárom: *Páni záchranári. Môj psík Blesk určite rád pomôže, a preto Vám ho privediem. Vychovajte z neho poriadneho záchrancu.* Pitargelov Pani Pitargelová zbalila o pár dní Bleskove veci a šli. Keď prišli do Tatier, čakal ich záchranár Peter, ktorý sa v nasledujúcich týždňoch bude starať o Bleska.

„Dobrý deň. Vitajte. Budem sa o Bleska dobre starať.“

„Dobre. Prosím, dajte naňho v horách pozor.“

Ilustrácia: Dorotea Pjataková, VII.A

Blesk kráčal vedľa Petra k chate. Bol už večer, a tak sa najedli a šli spať. Ráno sa obliekali. Blesk dostal špeciálny sveter s nápisom *Psi záchranár*. Zrazu vysielaciačka začala vrieskať.

„*Rýchlo k vodopádu! Oddelenie štyri už je na ceste, ale musíte ísť aj vy! Človek v ohrození má modrú vetrovku!*“

„*Blesk, ideme! Hľadaj!*“ Blesk spolu so záchranárom Petrom vybehli z chaty aj s taškou prvej pomoci. Keď sa blížili k jame, do ktorej spadol turista, Bleskovi sa

z tej hĺbky stiahol žalúdok.

„*Neboj sa, to zvládneš!*“ povzbudzoval ho Peter.

Blesk skočil do jamy. Schmatol turistu za rukáv a vyškriabal sa na vrch jamy. Peter vytiahol turistu na zem. Okraj jamy bol však šmykľavý a Blesk so skuvíňaním spadol späť. Záchranár videl zlý stav turistu a tak len zakričal: „*Neboj sa, vrátim sa!*“

Blesk si pri páde zlomil labu.

„*Nemôžeš tam teraz ísť, je šmykľavo a tma a začalo snežiť!*“ Záchranári vtiahli Petra späť do chaty. On s nepokojom a smútkom ledva zaspal.

Zara Rejdovjanová: Pri potoku

Včera som sa bola prejsť po brehu nášho potoka. Zastala som, lebo som zbadala stohy nakosenej raže. Ten pohľad bol nádherný. Vyzeral ako obraz známeho maliara. Upútal ma pstruh, plávajúci pod odlomenou halúzkou. Počula som, že v potoku žije aj mrož. Ale toho tu dnes vidieť nebolo. Otvorila som fľašu minerálky a glg po glgu si upijala vlažnej vody. Chvil'a bola taká krásne, že mi už na vode chýbal len plávajúci koráb a bolo by to dokonalé...

Moje idylické vnímanie narušil pohonič, ktorý prišiel s koňom a vozom pozbierať stohy vysušenej raže.

A budík, ktorý ma z tohto krásneho sna zobudil do školy.

Valentína Wallová: Výmena korytnačiek

Kde bola, tam bola, bola raz jedna malá dedina. V dedine domček, pri domčeku stromček. Nebola to obyčajná dedina.

V tej dedine mal každý korytnačku. Každá korytnačka bola iná. Len dve boli úplne rovnaké.

Jedného rána som šla pozdraviť svoju najlepšiu kamarátku Gertrúdu – korytnačku. Sme najlepšie priateľky už 12 rokov, od môjho narodenia. Gertrúda bude žiť určite dlhšie ako ja. Gertrúdino dvojča Sisi je o niečo mladšie. Vlastní

ho moja

spolužiačka

Žudet.

Žudet je aj

moja

sesternica.

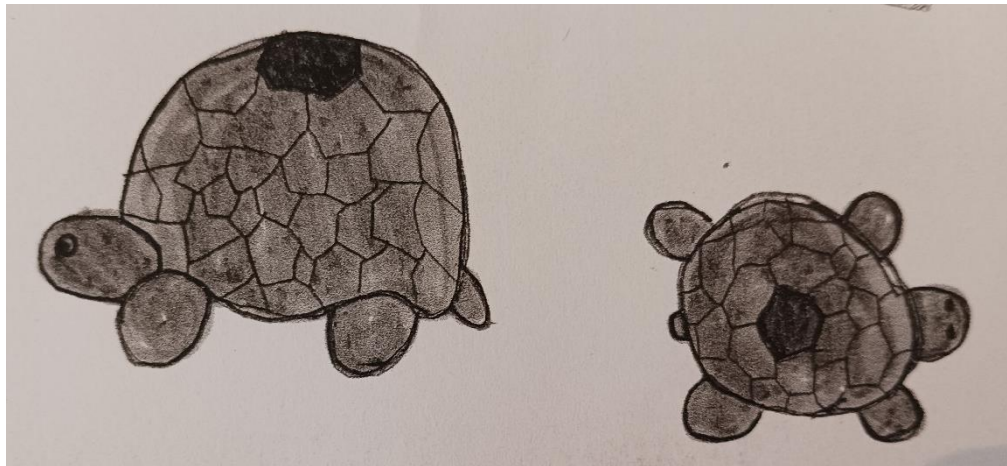
Je síce

mladšia, ale

v škole

sedíme v jednej lavici.

Dnes sme si mali doniesť do školy korytnačky. Ja som si doniesla Gertrúdu a Žudet Sisi. Keď sme sa po škole balili, omylom som zalila Sisi. Prvé tri týždne doma som netušila, že mám Sisi. Prišla som na to až tak, že korytnačka nechcela jesť maškrt, ktoré mala inak veľmi rada. Na druhý deň som u Žudet korytnačky nenápadne opäť vymenila. A nikto na nič neprišiel...

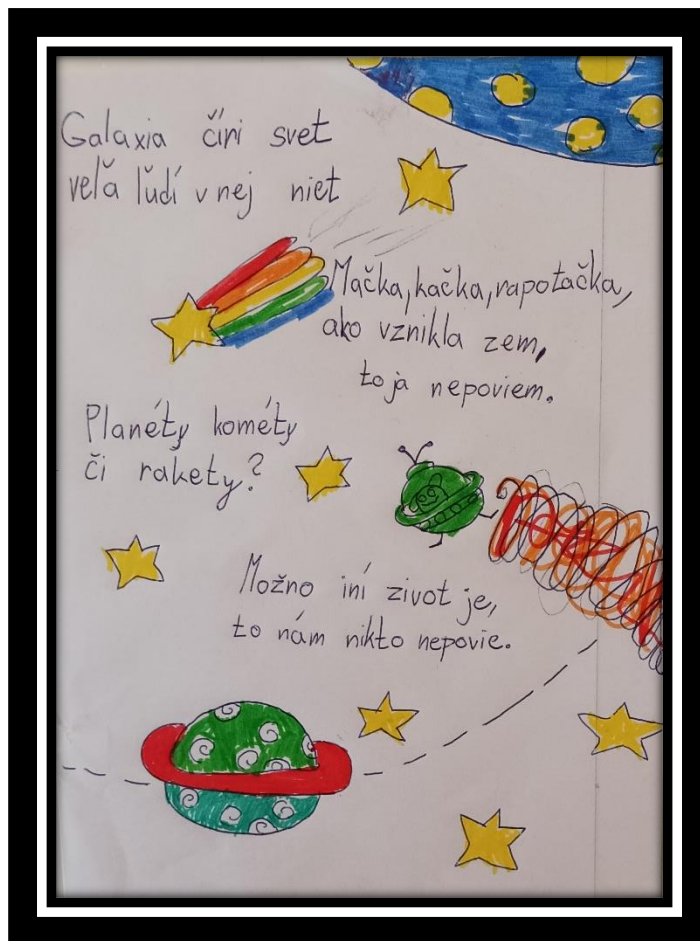
Ilustrácia: Valentína Wallová, V.B

Valentína Wallová: Čriepky poézie

Huba v lese rástla,
milá, malá, krásna.
Prišiel dedko starý,
spravil veľké čary.
Hubka sa tak našla
u babky v košiari.

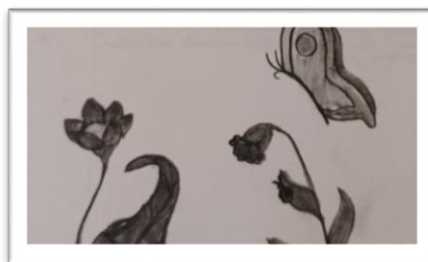

Ilustrácia: Valentína Wallová, V.B

Ilustrácia: Valentína Wallová, V.B

Pre mamičku kytičku,
pre babičku ružičku.
Sedmokrásku
pre moju lásku.
A kvietoček maličký
pre rodinu z kytičky.

Ilustrácia: Valentína Wallová, V.B

Cyklus: Zážitky z prázdnin

Veronika Miženková, V.B

Všetko sa začalo 10.07.2022, kedy som mala odísť do tábora. Z domu sme odchádzali o 14:00. Veľmi som sa tešila, a preto som sa smrteľne rýchlo pobalila.

Cesta do tábora trvala štyri hodiny. Na mieste sme sa zoznámili s vedúcimi tábora a porozdeľovali do teepee (teepee: indiánsky stan).

Hneď som si v našom teepee našla kamarátku menom Emily.

Na druhý deň som si všimla, že jeden

vedúci má mikinu známeho seriálu Naruto. Nedalo mi a cez táborovú poštu som mu napísala, či Naruta videl. Tvrdil, že áno.

Ďalší deň sme hrali hru menom vlajky. Každý tím mal svoju vlajku a navzájom sme si ich kradli.

Štvrtý deň som spoznala...konské teepee! Boli tam super dievčatá: Dorka, Kristína, Nela, Barbora, Rebeka, Ema, Laša a Veronika. Strávila som s nimi celý deň, až ma nakoniec presvedčili, aby som sa ku nim nastáhovala.

Piaty deň nás čakal ďalšia hra, konárové tváre (vedúci boli konárové tváre a strážili batôžtky, ktoré sme mali od nich získať). Večer sme mali veľký snem – všetci sme sedeli pri ohnisku a rozprávali sme sa.

Ilustrácia: Veronika Miženková, V.B

Ilustrácia: Veronika Miženková, V.B

Tábor sa pomaly chýlil ku koncu. Na druhý deň sme sa rozlúčili a rozišli.

Všetci mi chýbajú... Ale načo plakať, keď viem, že ich na budúci rok opäť uvidím☺.

Šimon Pohly, VI.A

Tohtoročné letné prázdniny som prežil hlavne ako dobrovoľník na Košickej detskej historickej železnici. Túto sezónu bol otvorený prvý drezinový ovál na Slovensku.

Veľmi ma to zaujímalo, tak som sa hlásil do služby. Mojou úlohou bolo pomáhať ľuďom pri nástupe a výstupe z drezín, informovať cestujúcich, ale aj upratovať celú stanicu Alpinka. Vždy, keď prichádzal vláčik zo stanice Čermeľ na Alpinku a bola voľná drezina, šiel som robiť reklamu. Drezinový ovál vedie na jednom úseku súbežne s hlavnou traťou, tak som to využil a urobil som drezinám nádhernú reklamu.

Jeden víkend poobede sme mali mladí železničiarri školenie o zvonení. V strede drezinového oválu bola vystavaná zvonica sv. Kataríny, patrónky železničiarov. Vyskúšali sme si na nej zvoniť a od pána riaditeľa železničky sme dostali za domácu úlohu vymyslieť, kedy sa bude zvoniť. Bola to pre nás pocta.

Slávnostné otvorenie zvonice prebehlo 15. septembra o 15:00.

Karin Hricková, V.A

Jedno prázdninové ráno k nám prišla Laurinka. Meškala asi hodinu. Keď konečne prišla, šli sme sa hrať. Na obed sme mali fazuľovú polievku

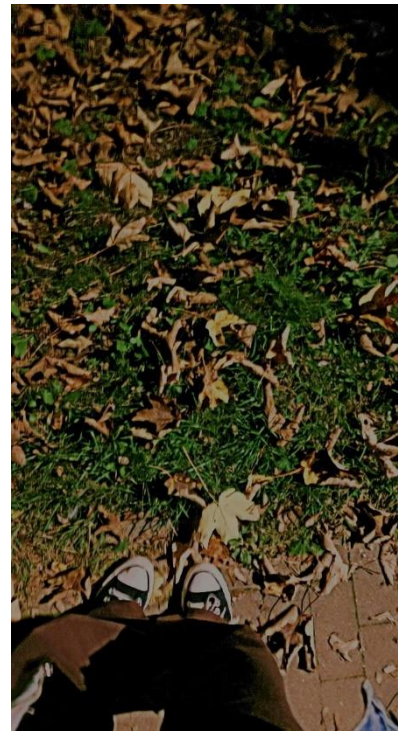

Foto: Laura Džodlová, IX.A

a palacinky. Po obede sme sa šalili a hrali s červenou loptou. Trochu bol problém, že sme boli na hornom poschodí. Môj brat Ondrej nám prišiel povedať, že sa dole trasú lampy. Potom sme sa ešte hrali na speváčky. Mamka nás zobrala do Pytliaka – tam sme skákali na trampolíne. Dali sme si nugetky a hranolky. Bol to dobrý deň.

Terézia Kruželáková, V.A

Cez prázdniny sme boli v Poľsku. Strašne sme si to užili! Boli sme na ruskom kolotoči – bolo to super, aj keď som sa trochu bála. So sestrou sme si kúpili héliový balón. Na hoteli sme mali biliard. Každý večer po večeri sme hrali s ockom. Bavilo ma to, aj keď on stále vyhrával. Som veľmi rada, že sme tam boli.

Maxim Jurčo, V.A

Bol som celý mesiac na futbalovom kempe.

Foto: Laura Džodlová, IX.A

Potom sme šli do Turecka na 11 dní. V mori sme videli žraloka. Veľmi sme sa vyľakali.

Potom sme leteli do Kazachstanu. Cesta lietadlom bola veľmi dlhá, leteli sme v noci. Hotel mal šesť hviezdičiek. Mali tam perfektné sladkosti.

Biologický kútik

Matúš Kaľavský zo VII.A si pozorne všíma prírodu okolo nás...

Milí čitatelia, dnes budeme hovoriť o ďalšom papagájovi, ktorý sa volá

Ara hyacintová.

Ara hyacintová patrí do skupiny papagájov Ara.

Je to najväčší lietajúci papagáj na svete.

Má výšku okolo jedného metra a váži 1,5-2kg.

Sfarbenie: Perie má na väčšine tela sfarbené do sýtokobaltovej. Zobák je šedočierny, na spodnej časti zobáka má žlté sfarbenie. Dúhovka oka je tmavohnedá, okolie oka je neoperené.

Ara žije v hustých juhoamerických dažďových pralesoch.

V zajatí sa chová vo väčšej voliére, na väčšom priestore. Voliéra by mala byť z pevného materiálu s pletivom z hrubého drôtu.

Potrava: orechy, slnečnica, kukurica, mrkva, ovocie, hrozienka, piškóty. Je potrebné, aby mal papagáj dostatok vetvičiek na rozhrýzanie.

Ilustrácia: Matúš Kaľavský, VII.A

Odporúčania pre cestovateľov

V novej rubrike prinášame tipy na výlety a dovolenky.
Tentoraz píše Patrik Gula z V.A.

Grécko

Je to pekná krajina s morom a kilometrovými plážami. S jedlami, koľko vám hrdlo ráči. A s pamiatkami a obchodmi. Je tam tiež veľa hotelov. V jednom z nich som bol ubytovaný, volal sa Olympos Beach Hotel.

Mesto Rhodos sa nachádza na severovýchode Grécka. Je veľmi veľké a delí sa na dve polovice. Prvá polovica je stará časť, druhá nová.

Na ulici môžete vidieť veľa maliarov a dať sa od nich namaľovať, ak chcete.

Najlepšie jedlo sú chobotničie chápadlá – mňam! Výborné boli aj pečené slimáky (copyright od Francúzov).

Foto: Laura Džodlová, IX.A

Ilustrácie Filipa Glovčíka, I.A

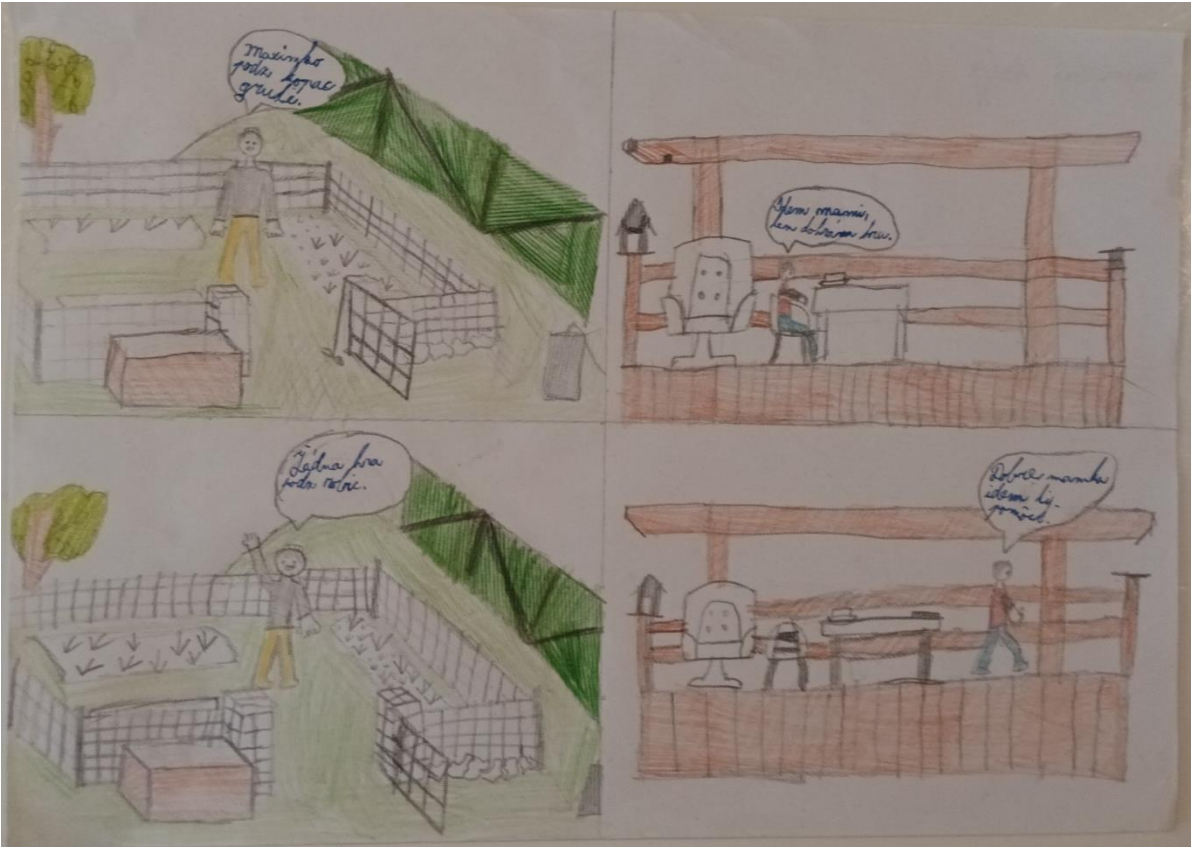
Komiksové príbehy

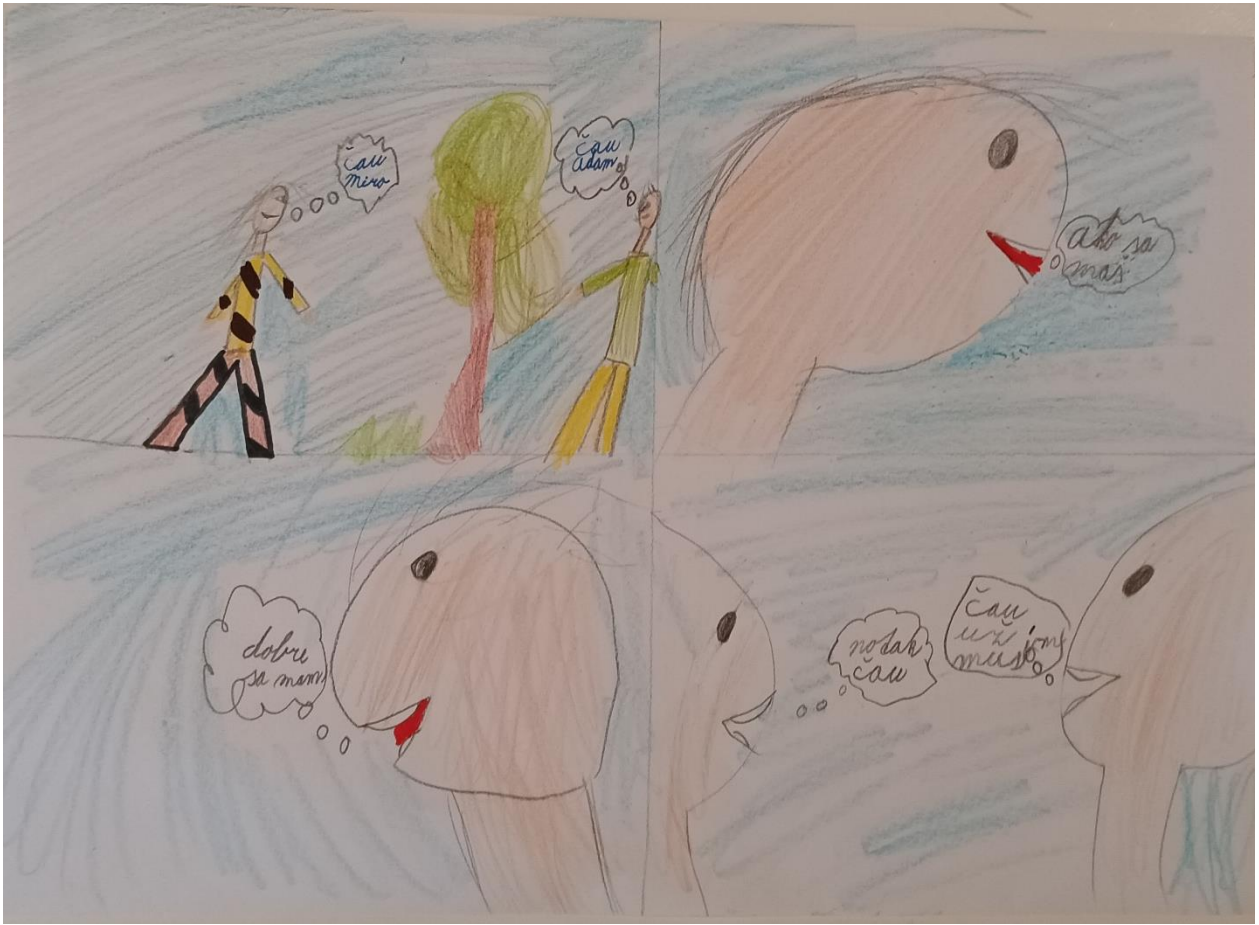
Ivan Vargoško, VII.A

Cyprian Papcun, VII.A

Maxim Lustig, VII.A

Sofia Ciprusová, II.A